

Een overblijfsel in Jeruzalem

Ds. D.W. Tuinier – Zefanja 3:12
(voorbereiding op het Heilig Avondmaal)

Zingen: Psalm 20: 1
Lezen: Zefanja 3
Zingen: Psalm 40: 8
Zingen: Psalm 32: 6
Zingen: Avondzang: 1, 7

Gemeente, in deze dienst van voorbereiding op het Heilig Avondmaal vraag ik uw aandacht voor de woorden van onze tekst, die u kunt vinden in het hoofdstuk dat u is voorgelezen, Zefanja 3. We lezen in vers 12 het Woord van de Heere, onze tekst voor deze dienst:

Maar Ik zal in het midden van u doen overblijven een ellendig en arm volk; die zullen op de Naam des HEEREN betrouwen.

We schrijven boven de preek: Een overblijfsel in Jeruzalem.

Twee gedachten:

1. De oorsprong van dit overblijfsel
2. De kenmerken van dit overblijfsel

1. De oorsprong van dit overblijfsel

Zefanja is een vrij onbekende profeet. We weten niet zoveel van hem. Hij leeft en profeteert in de tijd van koning Josia. De jongens en meisjes kennen koning Josia wel. In de Bijbel staat dat hij in het achtste jaar van zijn regering, als hij zestien jaar oud is - zestien jaar jong - de God van zijn vader David begint te zoeken. Hij mag al heel jong de Heere liefhebben en dienen. De vrucht daarvan is dat hij de stuwende kracht is achter de reformatie van het land en volk.

Helaas werken toch de goddeloze praktijken van zijn vader Amon en zijn opa Manasse nog sterk na onder Israël. Daarom is de profetie van Zefanja een oordeelsprofetie. Zijn profetie staat vol van gerichten en van oordelen.

Zefanja wordt wel genoemd: Gods lantaarndrager. Daarover leest u in Zefanja 1 vers 12. Daar lezen we dat hij in Gods naam met een brandende lantaarn Jeruzalem doorzoekt. Hij gaat door de straten van de stad. Hij onderzoekt de stad. Die brandende lantaarn van God doorzoekt vandaag ook uw, jouw en mijn leven in een dienst van voorbereiding op het Heilig Avondmaal.

Als de profeet door de straten van Jeruzalem gaat, valt het goddelijk onderzoek niet mee. Daarom moet hij van zijn Zender de ontzaglijke dag van het naderende oordeel

aankondigen. In hoofdstuk 1 vers 14 wordt die dag aangekondigd. Zefanja zegt daar: *De grote dag des HEEREN is nabij.*

Zojuist is ons teksthofdstuk voorgelezen. Daar wordt Jeruzalem in het eerste vers genoemd 'de ijselijke en de bevelkte, de verdrukkende stad'. Dat is nogal wat! Zefanja wijst in vers 2 en verder op de goddeloosheid van de vorsten, de richters, de profeten en de priesters. Alles wat van Jeruzalem gezegd wordt, kun je samenvatten met één woord: goddeloos, godonterend. In vers 7 leest u eigenlijk de conclusie van Zefanja: *Zij hebben al hun handelingen verdorven.*

Dan begint vers 8 met het woordje: *Daarom...* Daarom, vanwege de zonde en de schuld, volgt het oordeel, het gericht, de dag van Gods toorn en de dag van Gods wraak. Die kan niet uitblijven. De maat is vol. God zal komen en een einde maken aan het volk. De fiolen van Zijn gramschap en toorn zullen worden uitgegoten over het volk. Niets en niemand zal worden gespaard.

Wat moet ons dit doen huiveren, gemeente, als we kijken naar de geesteloosheid en goddeloosheid in ons land...

Maar toch.... En dan kom ik bij de woorden van onze tekst. De tekst begint met: *Maar...* Dat is het 'maar' bij God vandaan. Dat is het 'maar' van Zijn welbehagen. Ook in de oordeelsprofetie van Zefanja blijft er een 'maar' over. Alle mensenroem is uitgesloten. Het zijn onverdiende zaligheên. We kunnen alleen maar roemen in vrije gunst alleen.

Maar... Het is net alsof de Heere tegen Zefanja zegt: 'Zefanja, nu mag je ook te midden van de oordeelsprofetie een goddelijk 'maar' laten horen. Ik ben de rechtvaardige God, Die de zonde niet ongestraft kan laten en Die de schuldige moet straffen. Ik ben heilig, rein en rechtvaardig. Maar Ik ben ook lankmoedig, verdraagzaam en groot van goedertierenheid. Ik ben God, Die in Christus grondeloos barmhartig is, vol van liefde, genade en ontferming.'

Ondanks dat God gezegd heeft dat het hele land door vuur verteerd zal worden, lezen we opeens van 'maar'. Het is net alsof de Heere zegt: 'Hoe donker het ook is in deze wereld en hoe laag de oordelen ook hangen, hoe geesteloos en arm de tijd ook is en hoe verwereldlijkt de kerk ook is... *Maar Ik zal in het midden van u (van Jeruzalem) doen overblijven...*

Dat heeft Jeruzalem niet aan zichzelf te danken. Dit 'maar' komt bij God vandaan. Het is de eeuwige, onveranderlijke trouw van de Heere, de God van het genadeverbond. De *Ik zal zijn Die Ik zijn zal* (Ex.3:14). De God van Abraham, Izak en Jakob, Die nooit verandert, Die trouwe houdt en eeuwig leeft en nooit laat varen de werken van Zijn handen.

Maar Ik zal... Daar ligt de bron. In Hem ligt de oorsprong van dit overblijfsel. God zal! Om de eer van Zijn heilige Naam zal er altijd een overblijfsel zijn.

Zefanja profeteert dat, tot troost en bemoediging. Als het volk straks zal worden weggevoerd in ballingschap, zullen er in Jeruzalem arme, ellendige en nooddriftige mensen achterblijven. Zij zullen houthakkers en waterputters zijn. *Ik zal in het midden van u doen overblijven...*

Straks na de ballingschap zal er ook een overblijfsel zijn, dat weer terug mag keren naar Jeruzalem. Nee, zij zijn niet beter dan die velen die in Babel gestorven zijn. Ze zijn

allemaal van dezelfde lap gescheurd. *Maar Ik zal...* 'Ik doe het niet om uwentwil, dat zij u bekend, o overblijfsel! Dat zij u bekend, o huis van Israël! Maar Ik doe het om Mijns groten Naams wil!'

Gemeente, altijd is er een overblijfsel. Alle eeuwen door. Dat zie je ook in de eerste wereld, als God afrekent met de onboetvaardige wereld, die vergaat door de zondvloed. Noach en zijn acht zielen worden door God behouden en bewaard in Zijn grote lankmoedigheid, in Zijn grote liefde, in Zijn grondeloze barmhartigheid in Jezus Christus. Dan is er toch een overblijfsel.

Dat overblijfsel zal er ook zijn in Jeruzalem. Alle eeuwen door, ook in de volheid van de tijd, als Gods Zoon zal komen in Zijn menselijke natuur. Als Hij zal indalen in de menselijke natuur en geboren zal worden in Bethlehem, ook dan is er een klein overblijfsel. *Ik zal in het midden van u doen overblijven...*

Ook vandaag is er een overblijfsel. Dat zal er altijd zijn en blijven, totdat de Heere Jezus Christus, de Koning van de Kerk, als Overwinnaar van de strijd, zal terugkomen op de wolken van de hemel.

Paulus noemt dat overblijfsel: *een overblijfsel naar de verkiezing der genade* (Rom.11:5). Hij bedoelt hetzelfde als Zefanja in de woorden van onze tekst. Dat overblijfsel komt bij God vandaan. Dat is Gods eigen werk. De oorsprong van dit overblijfsel ligt in de drie-enige God, in de verkiezende en trekkende liefde van God de Vader. God de Vader heeft Zich in de eeuwigheid immers een volk, een overblijfsel, geformeerd, dat in de tijd Zijn lof zal verkondigen.

Ik zal... Dit is ook de borgtochtelijke, kopende en verlossende liefde van God de Zoon, Die de weg van zaligheid en van verlossing heeft geopend en gebaad. Hierdoor is het mogelijk dat we lezen: *Ik zal in het midden van u doen overblijven...*

Het is ook de toepassende liefde en het werk van God de Heilige Geest. Immers, wat God de Zoon, de Heere Jezus, de Zaligmaker van zondaren, heeft aangebracht en verdiend, gaat de Geest toepassen en wegschenken in de harten van verloren zondaren.

De Bijbel en onze belijdenis staan vol van het werk van de drie-enige God in het zalig maken van zondaren. Zoekt u het deze week maar eens op in het avondmaalsformulier. Lees en overdenk er deze week elke dag eens een gedeelte van. Daar moet u de tijd maar eens voor nemen.

Het avondmaalsformulier is de beste voorbereidingspreek. Het staat vol met het werk van God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest.

Het staat vol van de eeuwige, onbevattelijke en eenzijdige liefde van God de Vader. De kerntekst uit Gods Woord, die als een rode draad door het avondmaalsformulier loopt, is deze: *Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe* (Joh.3:16). Uw ogen moeten daarvoor opengaan. Bedel om licht en om waarheid. Vraag om ogenzalf.

Het formulier staat vol van het borgtochtelijke werk van de Heere Jezus. Hoor maar: *Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld;*

de straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden (Jes.53:5).

Het formulier staat ook vol van de duur verworven Geest van Christus.

Gemeente, als aanstaande rustdag in de morgendienst het Avondmaal onder ons wordt bediend, dan laat de God van het genadeverbond zien dat er ook onder ons een overblijfsel is. Wat een genadewonder! Luister: *Ik zal in het midden van u doen overblijven...*

Hij, de grote 'Ik zal', buigt zondagmorgen laag neer, om te laten zien en te doen ervaren Zijn eeuwige, eenzijdige, hartelijke liefde en trouw. En dat voor een overblijfsel dat midden in de dood ligt en het leven in eigen hand niet meer kan houden, maar de zaligheid en de reinigmaking buiten zichzelf, door het werk van de Heilige Geest, heeft leren zoeken in Hem, Die voor hen de dood is ingegaan. Ze zoeken het in Hem, Die dood geweest is en leeft en Die hen toeroept, in de tekenen van gebroken brood en vergoten wijn: 'Ik voor u, daar gij anders de eeuwige dood had moeten sterven.'

Maar Ik zal in het midden van u doen overblijven...

God blijft er voor zorgen dat ze er altijd zullen zijn. *Zijn Naam zal zijn tot in eeuwigheid; zolang als er de zon is, zal Zijn Naam van kind tot kind voortgeplant worden (Ps.72:17).*

Wat een bemoediging: Koning Jezus zal nooit zonder onderdanen zijn! Altijd is er een 'Noach en zijn acht zielen'. Altijd zijn er nog 'zevenduisend die hun knie voor Baäl niet gebogen hebben'. Ook vandaag!

Maar Ik zal in het midden van u doen overblijven...

In de volheid van de tijd is er van het huis van David bijna niets meer over. Een afgehouden tronk. Maar dan de Wortel van Isai...! In de volheid van de tijd, in Bethlehem, in de velden van Efratha, waren ze er, ellendig en arm, die op de Naam des Heeren betrouwden.

Ik zal in het midden van u doen overblijven...

Een overblijfsel. Is dat ook in deze tijd niet bemoedigend? Heel veel kerkdeuren worden gesloten. Heel veel kerkgebouwen worden afgebroken. Als u goed het nieuws bijhoudt en de media volgt, dan weet u dat het er in ons land niet best uitziet. En toch: *Maar Ik...* Wat is dat bemoedigend, ook voor ouders die een kind hebben dat een weg gaat bij God vandaan. Het is gedoopt! En de Heere denkt aan Zijn verbond.

Deze woorden zijn ook een bemoediging voor u die de Heere nog niet kent. U vreest Hem nog niet. U bent in de kerk bij de voorbereidingsdienst, maar het Avondmaal staat zover bij u vandaan. U zegt: 'Ik ben blind, ik ben onbekeerd. Het Avondmaal wordt zondag weer bediend en ik zal dan moeten blijven zitten, omdat ik geen kinderrecht heb.'

Schep dan eens moed! De Heere Jezus heeft gezegd: *Ik heb nog andere schapen, die van deze stal niet zijn; deze moet Ik ook toebrengen; en zij zullen Mijn stem horen (Joh.10:16).* Er moeten nog doden worden opgewekt. Er moeten nog mensen worden bekeerd. Jongens en meisjes moeten nog een nieuw hart krijgen. Want: *Ik zal in het midden van u*

doen overblijven een ellendig en arm volk; die zullen op de Naam des HEEREN betrouwen. En omdat Hij het doet, kunt u zalig worden. Daar ligt de ruimte. Ik zal...!

U hebt nu geen verontschuldigen meer. U moet met deze woorden bij de Heere komen:

‘Heere, het is Uw werk. Als het van mij zou moeten komen, als er van mij nog iets bij moet, dan is het hopeloos. Dan is het onmogelijk. Ik heb mijn weg voor U verdorven. Ik ben net als Jeruzalem, waarover ik heb gehoord aan het begin van de preek. Ik heb het verdiend dat U komt met Uw oordelen en Uw gerichten. Maar nu heb ik gehoord dat er bij U vandaan een weg is om de welverdiende straf te ontgaan en weer met U in een verzoende betrekking te komen. O God, wilt U me bekeren, wilt U mijn hart vernieuwen? Want het getal van dat overblijfsel, naar de verkiezing van Uw genade, is nog niet vol. Uw huis is nog niet vol. Er moeten er nog worden toegebracht. En omdat U het doet, kan het ook nog voor mij?’

Ja, het kan het ook voor u! Het kan ook voor jullie, jongens en meisjes! Maar nu gaat het erom dat je herkent wat de Heere hier door de mond van Zefanja zegt van dit overblijfsel. Dat is het belangrijkste in een dienst van voorbereiding, maar dat is zeker het belangrijkste als het gaat om de eeuwigheid. Want Zefanja zegt van dat overblijfsel: ze zijn ellendig en arm en betrouwen op de Naam des Heeren.

Dat is onze tweede gedachte. We gaan eerst samen zingen Psalm 32 vers 6:

Rechtvaardig volk, verheft uw blijde klanken,
Verheugd in God, naar waarde nooit te danken.
Zingt vrolijk; roemt Zijn deugden t’ allen tijd,
Gij die oprecht van hart en wandel zijt.

Een overblijfsel in Jeruzalem. We hebben nagedacht over de oorsprong van dit overblijfsel. Nu staan we stil bij:

2. De kenmerken van dit overblijfsel

Deze kenmerken staan in de tekst: ellendig, arm en betrouwend.

Wij worden geroepen om ons leven, ons hart te toetsen bij het licht van Gods Woord en Gods Geest.

Een overblijfsel, een rest... Daar zal God voor zorgen en daarom ligt het zo vast. Daar ligt de ruimte. Dat is de troost voor Gods kerk! *Ik zal...* Dáár ligt de verwachting. Dat geeft perspectief. Dat geeft uitzicht om aanstaande zondagmorgen in verwondering hier te mogen proeven en smaken dat God goed is voor een overblijfsel. Te midden van alles wat benauwt, veroordeelt en beschuldigt, is er toch een overblijfsel, een rest.

Een overblijfsel, een restant... Zijn dat er maar weinig? De Heere Jezus spreekt van een klein kuddeke. *Vreest niet, gij klein kuddeke* (Luk.12:32). Maar de apostel Johannes

spreekt in de Openbaring over een schare die niemand tellen kan. Wij moeten maar niet gaan rekenen, want de Heere rekent zo anders dan u en ik.

Onder het oude verbondsvolk, levend onder de bediening van het genadeverbond, is er een rest, een overblijfsel, en samen vormen zij een nieuw volk. Zij zijn vernieuwd. Zij zijn wedergeboren tot een levende hoop door de opstanding van Jezus Christus uit de doden. Ze zijn aan elkaar verbonden door de levende band van het geloof. Ze zijn met Christus verenigd. Ze zijn één in Hem. *Eén Heere, één geloof, één doop, één God en Vader van allen* (Ef.4:5-6).

Als het gaat om dat overblijfsel, denken we aan Zondag 21 van de Heidelbergse Catechismus: 'Wat gelooft gij van de heilige, algemene christelijke kerk? Dat de Zone Gods, uit het ganse menselijke geslacht, Zich een gemeente, - een overblijfsel - tot het eeuwige leven uitverkoren, door Zijn Geest en Woord, in enigheid des waren geloofs, van den beginne der wereld tot aan het einde vergadert, beschermt en onderhoudt; - en dan het belangrijkste, om dat te mogen weten op goede gronden - en dat ik daarvan een levend lidmaat ben, en eeuwig zal blijven.'

En nu de kenmerken of eigenschappen van dat overblijfsel. Allereerst: ellendig.

Onze catechisanten weten wat dat betekent: uitlandig. Met andere woorden: 'Ik ben in ballingschap. Ik leef buiten mijn vaderland. Ik ben een zwerver. Ik ben dolend.' In de grondtaal staat een woordje dat afgeleid is van een werkwoord dat ziet op: krom zijn. Het is niet meer recht. Het is gebogen. En dat ziet weer op ongerechtigheid. Dat overblijfsel is ellendig.

Daaraan wordt u ontdekt als God in uw leven komt, door het ontdekkende werk van de Heilige Geest. Als Hij Zijn liefde in uw hart uitstort en u van dood levend maakt. U leert dat voor het eerst en dat blijft u leren, een leven lang. Dat gaat nooit meer over.

Zefanja zegt dat het overblijfsel in Jeruzalem ellendig is. Dat geldt voor allen die in beginsel de Heere mogen liefhebben en dienen. Dat geldt voor elke ware avondmaalganger.

Als het goed is voelt u zich niet thuis in deze wereld. U bent immers op doorreis. U bent een pelgrim op reis naar een beter vaderland. Uw reis heeft een doel. Wij zoeken de toekomstige stad, het hemelse Jeruzalem. Hier is het land van de rust niet.

Begrijpt u dat? Verstaat u dat? 'Ik ben ellendig om eigen schuld en dat doet me zo'n verdriet. Dat vind ik zo erg. Dat verootmoedigt mij en maakt me klein. Ik moet mezelf verfoeien in stof en as.' Het avondmaalsformulier spreekt over een jezelf mishagen, over een midden in de dood liggen. 'Ik ben ellendig. Ik heb gezondigd. Ik heb Gods verbond verbroken. Ik heb Zijn wet overtreden. Ik heb niet naar Hem geluisterd, maar die aartsleugenaar en moordenaar van den beginne heb ik geloofd. Ik heb de dood verkozen boven het leven en de duisternis boven het licht.'

Dat overblijfsel is ellendig. Dat werkt God door Zijn Geest. Hij overtuigt u van zonde. Hij máákt u niet alleen ellendig, maar Hij hóudt u ook ellendig. Als Hij u verder leidt op de weg van het leven, dan kom je er meer en meer achter dat je in jezelf onwillig en onmachtig bent om iets goeds te doen. Dan kom je er achter, door het ontdekkende licht van de Heilige Geest, dat in u, dat is in uw vlees, geen goed woont. Dat inwonende,

aanklevende verderf van binnen in uw hart, blijft u aanklagen. Het is een blijvend kenmerk van allen die in beginsel de Heere mogen liefhebben en dienen. Het is een blijvend kenmerk van alle ware avondmaalgangers. Hoe meer genade de Heere u geeft, hoe meer liefde Hij in uw hart uitstort, hoe meer het geloof geoefend en bevestigd wordt, des te ellendiger wordt u in uzelf.

Wilt u een bijbels voorbeeld? De apostel Paulus, die zo geoefend en begenadigd was en zoveel genade van de Heere Jezus mocht ontvangen, roept het uit: *Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods?* (Rom.7:24)

Dat overblijfsel is niet alleen ellendig, maar ook arm. Een tweede kenmerk van het overblijfsel.

Neemt u dat eerst maar letterlijk: arm. Degenen die tijdens de ballingschap in Jeruzalem achterblijven, die houthakkers en waterputters, zijn straatarm. En zij die straks door Gods genade terugkomen in Jeruzalem, dat overblijfsel is ook arm. Dat zijn geen rijke mensen.

En hoe zijn de mensen die aanstaande zondagmorgen aan de dis van het verbond komen? Ook zij zijn arm, maar dan in geestelijke zin. De Heere Jezus zegt in Zijn bergrede: *Zalig zijn de armen van geest; want hunner is het Koninkrijk der hemelen* (Matth.5:3). Dat zijn mensen die alles kwijt zijn, die alles verloren hebben. Zij kunnen het leven niet meer in eigen hand houden. Zij hebben niets meer om in hun levensonderhoud te voorzien. Het zijn bedelaars.

Deze mensen, deze armen, zijn op de hulp van een ander aangewezen. In eigen kracht komen ze om. Van de armoede kun je niet leven. In je ellende kun je het niet uithouden. Daar gaat het om in de woorden van onze tekst. Daar gaat het ook om bij de bediening van het Heilig Avondmaal. Dit overblijfsel is ellendig en arm en het blijft ellendig en arm. De meest geoefende in de genade blijft een bedelaar. Deze mensen prátén er niet alleen over, maar ze beléven het ook. Net zoals de Kananese vrouw, die zichzelf als een onwaardige leerde kennen en dat ook beleed.

Er zijn ook mensen die arm en ellendig prátén. Ze gedrágen zich arm en ellendig. Helaas zijn ze daarmee langzamerhand een bekeerde man of vrouw geworden. Hun armoede en ellendigheid is een rustgrond geworden waar ze het jaren in uit kunnen houden. Als je nu maar arm bent en een ellendig en missend mens... Dat is dan de graadmeter van het ware werk van God in je leven.

Maar zó is het niet! Je kunt het in je armoede, ellende en gemis niet uithouden. Het ware zaligmakende geloof heeft als vrucht de hartelijke droefheid naar God, die een onberouwelijke bekering werkt tot de zaligheid. Deze ellende en armoede maakt je wérkzaam! Dan kom je met lege handen, in je ellende en met je armoede, bij de Heere. Dan kruip je naar de genadetroon van God. Dan stem je in met de dichter: 'Moede kom ik, arm en naakt, tot de God Die zalig maakt.'

De ware ontdekte ziel zucht en vlucht naar een Adres. Het overblijfsel in Jeruzalem heeft een Adres met een hoofdletter. Het komt als een onwaardig en rechteloos volk aan de voeten van de Heere. Zo mag ook u bij Hem komen, zo ellendig, arm, verdorven en zondig als u bent. Maar u wordt door de Heere werkzaam gemaakt. Er komt een honger

en dorst. Er komen levende uitgangen. Er komt hoop op God, gewerkt door Gods liefde. U wordt heilbegerig.

Zefanja zegt: 'Dit overblijfsel vertrouwt, vertrouwt op de Naam des Heeren.' Of u het nu hongeren noemt, of dorsten, zuchten, vluchten of hopen, het is allemaal geloof. Al kun je het zelf niet voor geloof houden. Het is Zijn werk! En Hij is zo getrouw als sterk. Hij zal Zijn werk voor dat overblijfsel voleinden. Dat vluchten wordt gekenmerkt door een vast vertrouwen. De dichter zingt daarvan: 'Welzalig hij, die al zijn kracht en hulp alleen van U verwacht!'

Zefanja zegt: *Die zullen...* God belooft het. U mag er niet aan twifelen. Ze zullen. Het staat vast. Hij zal er voor zorgen.

Jongens en meisjes, zul je niet zeggen: 'Zie je nu wel, het is allemaal ellende en armoede in de kerk'? Dat zou heel verdrietig zijn, want het is Gods Woord dat tot ons komt. En daarin zijn de ware avondmaalgangers getekend, namelijk: ellendig en arm. Maar... ze zijn niet gelukkig omdat ze ellendig en arm zijn! Weet je waarom deze mensen zo gelukkig zijn? Omdat ze op de Naam van de Heere betrouwen! Ze hebben een Adres waar ze naartoe kunnen. Ze hebben een God, Die hen zalig maakt. Ze mogen tot Hem zuchten en vluchten. Ze mogen op de Naam des Heeren betrouwen!

U ziet *de Naam des HEEREN* met hoofdletters staan. God heeft Zichzelf bekendgemaakt in Zijn Namen. Door Zijn Naam weet u Wie Hij is, hoe Hij werkt en hoe Hij Zijn genade verheerlijkt. Hij heeft het behoud van u op het oog. *De Naam des HEEREN*, dat is God Zelf. Dat is Zijn Woord. Alles wat Hij ons in Zijn Woord heeft geopenbaard is tot ons nut, ons eeuwig welzijn en onze zaligheid.

Weet u wat er eigenlijk staat? *De Naam des HEEREN...* Er moet een naam worden ingevuld, jongens en meisjes. Wat vindt een arme zondaar nu de mooiste en liefste naam? Precies: Jezus! De Heere Jezus Christus.

Dat overblijfsel, ellendig en arm, zal op de Heere Jezus betrouwen. Het gaat naar Hem verlangen. Het zal naar Hem hongeren en dorsten. Zij kan zonder Hem niet meer leven. Zij vlucht tot Hem. Zij neemt de toevlucht tot Hem, de Zaligmaker van zondaren. Zijn Naam is hen zo dierbaar geworden. Zijn Naam, Zijn gezegende Persoon is voor hen overgebleven.

Om Hem gaat het in Jeruzalem. Om Hem gaat het in het Heilig Avondmaal. Buiten Hem kunt u voor God niet bestaan. Zonder Hem kunt u niet aan het Avondmaal. Buiten Hem is God voor u een verterend vuur en een eeuwige gloed bij wie niemand wonen kan.

Dit overblijfsel is om Hem verlegen. Ze vertrouwen op de Naam des Heeren. Het is Zijn komst die hun hart en leven kan volmaken. Ze zijn verlegen om Zijn werk, Zijn offer en de kracht van Zijn verzoenend bloed.

Hij is op aarde gekomen, ingedaald in hun ellende, verlorenheid en armoede. Armer en ellendiger kon het niet. Hij ging de weg van Zijn bitter lijden en sterven. Zondag zullen we het zien in de tekenen van gebroken brood en vergoten wijn. Hij heeft Zijn lichaam laten verbreken, Zijn bloed vergoten, Zijn lichaam afgelegd. Hij, Die rijk was, is arm en ellendig geworden, om arme, ellendige zondaren op te zoeken. Om de Naam des Heeren bekend

te maken en te verheerlijken, om hun schuld te betalen, om hun zonde te verzoenen. Om hun welverdiende straf te dragen en hun vloek van de wet weg te nemen en het eeuwige zalige leven aan te brengen. Zo is Hij ellendigen en armen tot een Hulp, een Helper, een Redder, een Verlosser en Zaligmaker. Hij, Die rijk was, is om uwentwil arm geworden, om armen en ellendigen rijk te maken in Hem.

Die zullen op de Naam des HEEREN betrouwen.

Wat betekent: 'betrouwen'? Eigenlijk staat er: schuilen. Die mensen zoeken een toevlucht om te schuilen. Zij hebben een dak boven hun hoofd nodig. Wanneer ga je schuilen, jongens en meisjes? Je zoekt een schuilplaats als het stormt. Je wilt ergens schuilen als het onweert of als er hele zware regen valt, als het noodweer wordt. Als het noodweer wordt, dan durf je eigenlijk niet verder te fietsen of te lopen, omdat je bang bent dat er dan iets heel ergs zal gebeuren. Dan zoek je een dak boven je hoofd. Je zoekt een schuilplaats, een toevlucht...

Zo is het. Zondagmorgen komen hier mannen en vrouwen aan het Avondmaal, die weten van stormen in hun leven. De stormen van Gods toorn en van Gods gericht. Zij weten van noodweer. God moet hen straffen vanwege hun zonde. Zij kunnen voor God niet bestaan. Ze moeten omkomen. Ze hebben de straf, het rechtvaardige oordeel, verdiend. Die mensen hebben overal een schuilplaats en een toevlucht gezocht en nergens gevonden. Bij de bediening van het Avondmaal vluchten ze naar de enige veilige Schuilplaats: de Heere Jezus. Bij Hem zijn ze veilig. In Hem zijn ze geborgen. Zijn schuilplaats is betrouwbaar. Zo veilig, dat er niets met je kan gebeuren.

Dat wil de Heere deze ellendigen en armen laten zien. Hij wil hen verzekeren dat ze bij Hem echt veilig zijn, voor de tijd en voor de eeuwigheid. Zij zullen op de Naam des Heeren betrouwen. Ze schuilen bij Hem.

Ze komen er achter dat alle schuilplaatsen buiten de Heere Jezus onbetrouwbaar zijn. Waar alle hoop mij gans ontviel en niemand zorgde voor mijn ziel, toen heeft God mijn pad gekend... Hij heeft toen mijn ogen geopend voor die enige veilige, zekere Schuilplaats. Toen mocht ik tot Hem komen. Toen mocht ik hier aan Zijn tafel en in Zijn wonden ervaren wat Jesaja zegt: *Die Man zal zijn als een verberging tegen de wind en een schuilplaats tegen de vloed; als waterbeken in een dorre plaats, als de schaduw van een zware rotssteen in een dorstig land* (Jes.32:2). Het is echt waar wat de dichter zingt: *Die in de schuilplaats des Allerhoogsten is gezeten, die zal vernachten in de schaduw des Almachtigen* (Ps. 91:1).

Wat wordt Hij dan dierbaar, lief en schoon! Wat wordt Hij heerlijk! Wat wordt Hij noodzakelijk voor een overblijfsel dat moet omkomen en verloren moet gaan buiten Hem. Voor Hemzelf was er geen schuilplaats. Al de stormen en stromen van Gods recht, Gods toorn en Gods gramschap zijn over Hem heengegaan. Hij is omgekomen, ondergegaan in het gericht van God, zodat dat overblijfsel in Gods gericht zal worden vrijgesproken.

Gemeente, die Schuilplaats is nog open! Daar is ook plaats voor u, voor jou, jongelui en kinderen in de kerk. Je kunt nog zalig worden!

Ik zal... Kom daarmee aan de troon van Gods genade. Buiten die Schuilplaats zul je omkomen en ondergaan. Maar die Schuilplaats is nog open. U kunt er nog bij. Jij kunt er nog bij. Waar zult u blijven als straks de grote orkaan gaat loeien? Als de doodsorkaan komt, waar zult u dan blijven? U hebt een Schuilplaats nodig. U moet een Toevlucht zoeken. Nog is het genadetijd, zoekenstijd, vindenstijd. Hij roept u toe: *Zoekt Mij en leeft* (Amos 5:4).

En ellendigen en armen, die betrouwen op de Naam des Heeren, wat kan er soms veel twijfel zijn, bestrijding en mensenvrees. De duivel zit ook niet stil... God geve u genade en vrijmoedigheid om te komen, schuilend bij en betrouwend op de Naam des Heeren, om te mogen ervaren: *Christus, Die ons leven is* (Kol.3:4).

Amen.

Slotzang: Avondzang: 1, 7

O grote Christus, eeuwig licht!
Niets is bedekt voor Uw gezicht;
Die ons bestraalt, waar wij ook gaan,
Al schijnt geen zon, al licht geen maan.

O Vader, dat Uw liefd' ons blijk';
O Zoon, maak ons Uw beeld gelijk;
O Geest, zend Uwe troost ons neer;
Drie-enig God, U zij al d' eer!